

Kommunal- og moderniseringsdepartementet
Postboks 8112 Dep

0032 OSLO

Høringsbrev – forslag om innkjøpsordning for å sikre funksjonell tilgang

Dette dokumentet er Nordland fylkeskommunes innspill til Kommunal- og moderniseringsdepartementets høringsforslag om innkjøpsordning som skal sikre funksjonell tilgang til internett og telefontjeneste til husstander og virksomheter som mangler annet tilbud om dette. Med funksjonell tilgang til internett menes i forslaget tilgang til bredbånd med mulighet for tilknytning til internett med minst 20 Mbit/s nedstrøms hastighet og 5 Mbit/s oppstrøms hastighet.

Hastighet.

Den forslåtte hastigheten på 20 Mbit/s vil være akseptabel alt etter hvor mange individer det er i husstanden og den enkeltes bruk av internett. Dersom familien består av 4 personer som er litt aktive med streaming/gaming etc. vil det kunne bli situasjoner hvor man må avtale hvem som gjør hva til hvilket tidsrom, fordi 20 Mbit/s på deling kan bli i knappest laget, men stort sett burde 20 Mbit/s være greitt som minimumshastighet. Å sammenligne Norge med land som har satt en grense på 10 Mbit/s er lite relevant, da slike land ofte har et dårligere utbygd nett og derfor et annet bruksmønster enn i Norge.

Datakvote.

Nordland fylkeskommune mener at departementets forslag til grense på minimum 2000 GB vil være tilstrekkelig. Det innebærer at en familie på 4 vil ha en kvote på 500 GB pr. mnd. Pr. person. En kvote på 15 – 16 GB pr. dag pr. person burde holde i de fleste tilfeller. Det bør imidlertid sees på hvilke krav som skal stilles til leverandørene dersom kvoten må utvides innenfor perioden. Det bør ikke lenger tillates at hastigheten strupes, men at det innføres gunstige ordninger for kjøp av tilleggskvoter. Det bør også være rollover for ubrukt data til neste periode inntil man når en øvre grense. Tilleggskvoter bør være priset på et rimelig nivå, og det bør settes en øvre grense for hva 1 GB tilleggskvoter skal koste.

Den raske utvikling mot stadig mer kapasitetskreven tjenester tilsier på samme måte som for kravet til minimumshastighet ovenfor at kravet til datamengde revurderes med jevne mellomrom. Minimum hvert 2. år.

Feilretting.

Når det gjelder feilretting vil det være forskjell på krav til responstid om det gjelder feil i den fysiske infrastrukturen eller leverandørens tekniske utstyr og på den andre siden feil på kundens utstyr i

hjemmet. Forslaget om at en kompensasjonsordning for bredbånd kan innrettes på samme måte som kompensasjonsordningen for strøm, for eksempel ved å fastsette et forholdsvis tidlig tidspunkt for når kompensasjonen slår inn og et progressivt nivå på de standardiserte satsene der feilrettingen drøyer ut i tid, er fornuftig. En slik ordning vil kunne gi tilbyderne et tilstrekkelig oppfyllelsespress med tanke på å sikre så rask feilretting som mulig. Når det gjelder feil på leverandørens utstyr bør kravet til feilretting settes til senest innen 5 dager og det bør være en standardisert kompensasjonsordning ved bortfall av tjenesten. Når det gjelder feil på utstyr hos kunden, bør det være krav til at leverandøren har døgnkontinuerlig vakt på kundeservice, og at kundeservice er tilgjengelig både på telefon og nett. Det vil jo ikke være mulig å kontakte kundeservice dersom det bare er nettilgang, og det er nettet kunden har problemer med. De fleste er også på nett etter arbeidstid og dersom leverandøren kun har kundeservice bemannet mellom 8 og 16, vil man måtte vente til neste dag for å få hjelp.

Kun telefonitjeneste.

Nordland fylkeskommune kan ikke se at skulle være behov for støtte til kun telefoniløsning. Når Telenor avvikler kobbernettet, er eneste alternativ for telefonitjeneste via mobil, og da får man jo automatisk tilgang til internett samtidig.

Støttenivå.

Når det gjelder srøttenivå er det viktig at man ikke setter den øvre grense så lavt at det i realiteten gjør at noen ikke har mulighet til å få internetttilgang. Den øvre grensen bør settes etter konkret beregning av hva det vil koste å nå de vanskeligst tilgjengelige husstandene, og ikke basert på andre lands beløpsgrenser. De fleste land i Europa har enklere topografi enn vi har i Norge, og det er derfor billigere å bygge ut i gravgrendte strøk. Ut fra erfaringene med bredbåndsutbygging i Nordland, bør den øvre grensen settes til det dobbelte av Sveriges beløpsgrense.

Forvaltningsnivå.

Nordland fylkeskommune har etter hvert fått gode rutiner på plass for håndtering av dagens bredbåndsstøtteordning, og mener det er naturlig at fylkeskommune også administrerer innkjøpsordningen. I og med at fylkeskommunen i dag må avklare hvorvidt det foreligger planer om utbygging basert på midler fra bredbåndsstøtteordningen eller annen offentlig støtte, har man den informasjonen som trengs for å unngå sammenblanding av støtte fra innkjøpsordningen og bredbåndsstøtteordningen eller eventuell annen offentlig støtte. En sentral administrasjon vil jo måtte avklare dette med den enkelte fylkeskommune. I tillegg har fylkeskommunen ofte lokalkunnskap om forholdene i den enkelte kommune, og representant for fylkeskommunen kan dra på befaring og sjekke forholdene på stedet der den enkelte husstand eller bedrift er lokalisert. Slik regelverket for dagens bredbåndsstøtteordning er innrettet, gir det lite rom for skjønn og forskjeller i behandlingen av de ulike søknadene. Det samme vil gjelde for innkjøpsordningen. Tidsaspektet er også viktig. Det vil nok ta kortere tid å behandle søknader i hvert fylke, enn om Nkom skal behandle søknader for hele landet.

Med vennlig hilsen

Henry Andorsen
rådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke underskrift.